Kleine heelkunde in de huisartspraktijk: noodzaak en meerwaarde van dermatologisce kleine heelkunde in de huisartspraktijk en hoe vaardigheden bij de huisarts te verbeteren

Haio: BERNAERS Evelien , KUL
Promotor: AVONTS Dirk
Praktijkopleider: SCHOORENS Ann

Context: De huisarts beoefent dagdagelijks een breed spectrum aan medische zorg, waartoe ook de dermatologische kleine heelkunde behoort. Er is echter weinig informatie over hoe deze handelingen moeten worden uitgevoerd en over de eventuele voor- en nadelen om deze in de eerste lijn te houden. Vermoedelijk is het dan ook een persoonlijke interesse en opgedane ervaring die een huisarts ertoe aanzet om dergelijke ingrepen zelf uit te voeren, of te verwijzen naar de tweede lijn. Er heeft echter rond dit thema in Vlaanderen nog geen grondig onderzoek plaatsgevonden.

Onderzoeksvraag: Bestaat er van huisartsen en patiënten uit een vraag om dermatologische kleine heelkunde in de eerste lijn uit te voeren? Wat zijn mogelijke bezwaren of meerwaarde? En indien men dit wil realiseren: hoe dit aan te pakken? Welke drempels verdienen bijzondere aandacht? Uiteindelijk willen we via deze informatie een aanzet vormen tot het ontwikkelen van een permanente navorming voor huisartsen over de aanpak van dermatologische aandoeningen in de eerste lijn.

Methode: Na een oriënterende literatuurstudie zullen in dit prospectief interventioneel onderzoek in een eerste fase enquêtes worden voorgelegd aan patiënten en huisartsen om een beeld te krijgen van het draagvlak voor dermatologische heelkunde in de eerste lijn. Deze enquêtes werden voor artsen online verspreid en voor patiënten op papier, via verschillende praktijken en twee wachtposten.

Resultaten: In de literatuur vonden we vooral tegenstrijdige informatie wat betreft de kunde en de kostenefficiëntie van kleine heelkunde in de eerste lijn al kan de organisatie in eerste lijn een grote tevredenheid veroorzaken bij zowel huisartsen als patiënten. Het veldonderzoek toonde wat betreft dermatologische ingrepen een grote bekendheid onder de 137 patiënten voor cryotherapie (91%) en wondhechtingen (83%) in tegenstelling tot teennagelextracties (50%) en excisie van dermale letsels (32%). Eventuele ervaringen in het verleden zijn voornamelijk positief (87%) en het vertrouwen in de huisarts ligt hoog (90%). Voor de artsenenquête werden 148 deelnemers bereikt. Hieruit bleek dat vooral hechtingen en cryotherapie het meest worden uitgevoerd. Als argument om deze ingrepen in de praktijk te brengen worden vooral de eigen interesse (86%) en reeds bestaande ervaring (85%) aangehaald. Een beperkte vraag vanuit het patiëntenbestand (67%) en een gebrek aan ervaring (64%) zijn de voornaamste tegenargumenten. Verder zagen we een grote vraag naar verdere bijscholing (70%) en zegt 76% de technieken meer te zullen toepassen na een goede bijscholing. 80% zou een online leerplatform nuttig vinden en 41% geeft aan dat enkel een live training de voorkeur verdient.

Conclusie: Het stimuleren van dermatologische kleine heelkunde in de eerste lijn is wel degelijk wenselijk, zowel vanuit patiënten, vanuit artsen en op basis van literatuur. Een gebrek aan ervaring is de voornaamste reden voor artsen om bepaalde ingrepen niet aan te bieden, maar er is grote interesse om dezen bij te scholen en alsnog te implementeren. Een theoretische scholing gevolgd

door een praktische oefensessie met live feedback geniet hiervoor de voorkeur.